

Overlijden van Jos Stans

op 21 januari 2025

Opnieuw verliest de club een icoon , maar ditmaal een icoon met een grote I.

Jos was schoolmeester, reisorganisator, zanger, entertainer, penningmeester, Sint Niklaas....en zoveel meer. Hij had meer hoeden om op te zetten dan een cameleon kleuren heeft.

Voor alles was Jos een gedreven bridger Op het randje van het maniakale af en dus wie hem niet goed kende vond hem niet altijd even sympathiek noch sociaal. Da's een verkeerd beeld van een geëngageerd sociaal iemand die altijd het beste met iedereen voorhad.

Hij was sinds de oprichting van de club begin jaren 80 penningmeester. En dus met voorsprong het oudste bestuurslid van de club. Dat kasbeheer voerde hij tot in de perfectie uit. Met zijn achtergrond van schoolmeester en wat hij zelf beweerde: "bijna pastoor" viel aan zijn loyaliteit niet te twijfelen. Hij vond zelf dat elke kritiek op zijn werk uit den boze was. Hij sprong met de kas om zoals een goede huisvader met zijn geld zou doen. Niet gierigheid maar zuinigheid was zijn devies.

En inderdaad Jos was een integer en sympathiek man voor allen die hem van nabij kenden. Het bridgen was voor hem wat tennis en padellen voor anderen betekenen. Een passie voor een Ex-zetter(samen met Norbert) die via de tennisclub met het bridge in contact kwam.

Samen met zijn compagnon de route, Jean Janssens zette hij zich volledig in voor de organisatie van de tientallen reizen naar Turkije, Tunesië, Bulgarije. Maar ook voor de midweeks en de verlengde week-ends naar zee, de Ardennen, Duitsland. Hij probeerde zoveel als mogelijk zelf aan de activiteiten deel te nemen ondanks het feit dat hij de laatste jaren minder goed te been was. Hij stond er ook op om voor de korte reisjes vooraf op verkenning te gaan. Jos wilde zich dan vergewissen of alles wel zou verlopen zoals gepland, en dat de organisatie tot in de puntjes verzorgd was. Voor buitenstaanders viel dit niet zo op maar insiders beseffen hoeveel tijd en werk hem dat kostte. Zijn mooiste week-ends beleefde hij met de club in Middelkerke in het "berenkot". Bij het oprakelen van die verhalen zag je hem intens genieten. Het water(toen nog bier) liep hem bij wijze van spreken in de mond bij het terugdenken aan die periode.

Jos was een gepassioneerd chauffeur. Geen autofreak maar hij hield van het autorijden. Waar hij ook naartoe reed het moest altijd langs secundaire wegen gebeuren. Nooit langs autosnelwegen want daar 'ziede niks' zei Jos dan. En inderdaad langs secundaire wegen heeft hij wel meerdere snelheidsboetes gekregen, maar hij heeft ook veel gezien.

De laatste jaren heeft het lot Jos niet gespaard. Vooral na het verlies van Greet zijn dochter, Els, Daniëlle zijn schoonzus , bleef Jos een beetje verweesd en verbitterd achter. Komt daarbij nog dat zijn sociaal leven ook verminderde door het wegvallen

van oud-collega's, clubleden, familie en buren. De vereenzaming werd nog versneld door de snelle verandering van de communicatiemiddelen. Hij had een hekel aan al wat GSM, GPS en internet betrof. Jos was een sociaal mens en sociale mensen willen fysisch contact en niet zoals hij het uitdrukte, als ik iets vraag zeggen ze: zet dat maar op mail, daar krijg ik iets van zei Jos dan. Als Sint-Pieter in plaats van zijn gouden boek een computer gaat boven halen zal dat zijne beste dag niet zijn als Jos voor hem staat.

Toch bleef Jos trouw met zijn clubkas rondzeulen. Het is het beeld van Jos dat ons bijblijft: Jos met een dikke sjaal rond de nek en het geldkoffertje in de hand. Hopelijk voor Jos bestaat hierboven ook een "berenkot", waar Els hem dan elke avond kan komen uithalen. En dat zal niet lukken met rijstap en gouden lepeltjes.

Het ga je goed copain.

